

AF ALLA FÄRGER ACK ÄNDÅ

Af al-la fär-ger, ack än-dö, hor
 mig för-tju-sat mest de blå. Blå är den ljufwa himlo-
 pel-len, dö in-ga nattmoln skymma fjöl-len.
 A-de-li-a-li-a, o-de-li-a-li-a, a-de-li-a-li-a,
 har-mo-ni. A-de-li-a-li-a, o-de-li-a-li-a,
 o-de-li-a-li-a, har-mo-ni.

Blå skiftar lilla blomman sig,
 Som hwiskar, ack, förgät ej mig,
 Som kärlek walt att ömt påminna,
 Som kärlek der, att trohet winna.

I blåa ögon läser jag,
 Det goda hjertats rena drag,
 I glansen af blå ögons strålar,
 Sig känslans sköna himmel målar.

Kallar mig en gång humens Gud,
 I blått wore prydd min brud,
 Blå kläder skall jag alltid bära,
 Blå ögon will jag trohet swära.